

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321200888
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8321200888.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana v spore žalobkyne: G. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX W., právne zastúpenej JUDr. Annou Drugdovou, advokátkou, IČO: 42 383 901, so sídlom Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, proti žalovanému: I. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX W., právne zastúpenému JUDr. Milošom Kaščákom advokátom, Kalinčiakova 10, 093 01 Vranov nad Topľou, o zaplatenie 3.097,29 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 09.02.2023 č.k. 12C/11/2021-212, takto jednohlasne

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok súdu prvej inštancie.
- Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Žalobu zamieta.

II. Žalovanému vo vzťahu k žalobkyni náhradu trov konania nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 149 ods. 1, 2 a 4 a § 511 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

3. Rozhodnutie o zamietnutí žaloby súd odôvodnil tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou zo dňa 11.03.2021 domáhala zaplatenia sumy 3.097,29 eur a náhrady trov konania. Okresný súd Humenné rozsudkom č. k. 12C/11/2021-96 zo dňa 13.10.2021 vyhovel žalobe a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 3.097,29 eur a zároveň priznal žalobkyni vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 11Co/9/2022-147 zo dňa 12.05.2022 zrušil rozsudok súd prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci súd doplnil dokazovanie podľa návrhu strán sporu a vykonaným dokazovaním mal preukázať, že žalobkyňa v predmetnom konaní uplatňovala zaplatenie polovice zo sumy, ktorú zaplatila za poskytnutý úver z PSS, a.s., ktorý úver strany čerpali za trvania manželstva poukázaním na ust. § 511 Občianskeho zákonníka. Manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. 6Pc/3/2017-21, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04.05.2017. Právoplatnosťou rozsudku o rozvode došlo aj k zániku bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne so žalovaným. Súd zistil, že žalobkyňa za obdobie marec XXXX až marec XXXX, t.j. po rozvode manželstva, uhradila na účet PSS, a.s. úver vo výške 6.194,57 eur. Ako

vyplývalo z vyjadrenia samotnej žalobkyne, o vyplatení dlhov sa so žalovaným dohodli ešte pred zánikom manželstva. Dôkazom toho je aj skutočnosť, že okrem úveru z PSS, a.s., ostatné dlhy boli pred rozvodom manželstva vyplatené. Súd mal za preukázané, že žalovaný po rozvode manželstva vykonal úkony, dôsledkami ktorých bol prevod vlastníctva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného na rodičov žalobkyne za kúpnu cenu 25.500 eur. Išlo o obytný dom a nehnuteľnosti, v ktorom strany sporu počas manželstva bývali, a ktorý po rozvode manželstva žalobkyňa naďalej užíva. Žalovaný počas konania nespochybňoval skutočnosť, že úver poskytnutý PSS a. s. po rozvode splácala sama žalobkyňa, avšak tvrdil, že išlo o dohodu medzi stranami sporu s tým, že žalovaný rodinný dom s príslušenstvom a s príľahlými pozemkami prevedie na rodičov žalobkyne, a tým vyplatí časť poskytnutého úveru.

4. Súd vychádzal z toho, že strany sporu po rozvode manželstva uzavreli dohodu, na základe ktorej rodinný dom vo vlastníctve žalovaného odkúpili rodičia žalobkyne a za získané finančné prostriedky touto kúpnu zmluvou žalovaný vyplatil časť úverov. Túto skutočnosť tvrdenú žalovaným potvrdil svedok - otec žalovaného a čestným prehlásením aj matka žalovaného. Rodinný dom zostal v užívaní žalobkyne, a preto podľa názoru súdu by nebolo spravodlivé, aby mal žalovaný zaplatiť žalobkyni sumu uplatňovanú v tomto konaní. Súd neskúmal aké ďalšie úvery počas manželstva strany sporu čerpali, pretože úvery, ktoré strany sporu počas manželstva čerpali už ku dňu zániku BSM neexistovali (okrem úveru voči PSS a. s.), z dôvodu ich predčasného splatenia. Nakoniec takýto dôkaz už po vrátení veci ani nebol v konaní navrhovaný, a preto súd vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli navrhnuté.

5. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 257 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP. Ako dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý súd nepriznal úspešnému žalovanému vo vzťahu k žalobkyni náhradu trov konania, súd považoval majetkové pomery žalobkyne, na základe ktorých bol žalobkyni priznaný Rozhodnutím Centra právnej pomoci kancelária R. č. Y. zo dňa 30.11.2020 nárok na poskytnutie právnej pomoci.

6. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že súd prvej inštancie zamietol žalobu s odôvodnením, že medzi stranami sporu došlo k dohode o tom, že rodinný dom vo vlastníctve žalovaného odkúpia rodičia žalobkyne a za získané finančné prostriedky žalovaný vyplatí časť úverov. Rodinný dom zostal v užívaní žalobkyne, a preto podľa názoru súdu by nebolo spravodlivé, aby mal žalovaný zaplatiť sumu, ktorú žalobkyňa uplatňovala v tomto konaní. Už pri podaní žaloby predložila listinný dôkaz, a to Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX XX XX zo dňa XX.XX.XXXX, z ktorej vyplýva, že stranám sporu bol spoločne poskytnutý úver z Prvej stavebnej sporiteľne tak, že bol členený na medziúver a úver. Výška medziúveru bola 29.000 eur, ale celková čiastka medziúveru, ktorú musí dlžník zaplatiť, je vo výške 65.755,32 eur. Teda žalobkyňa preukázala, že výška spoločného úveru, ktorý aktuálne spláca sama, netvorí len medziúver, ale v skutočnosti majú obaja povinnosť doplácať omnoho vyššiu sumu. Žalovaný a ním navrhovaný svedok, otec žalovaného, potvrdili, že o splácaní a delení majetku sa strany sporu mali dohodnúť ešte pred rozvodom manželstva v čase, keď už spolu nežili. Preto k platnému uzatvoreniu dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov za trvania manželstva nemohlo dôjsť. Ak žalovaný tvrdí, že sa mali dohodnúť tak, že on vyplatí úvery vo výške 50.000 eur a žalobkyňa vyplatí úver, ktorý bol zabezpečený záložným právom banky na dome vo D., a to takým spôsobom, že tento rodinný dom kúpia rodičia žalobkyne, potom sa mal súd tvrdením žalovaného o údajnom splácaní úverov z jeho strany aj náležite zaoberať tak, ako to uviedol odvolací súd v uznesení zo dňa 12.05.2022 č.k. 11Co/9/2022-147 v bode 17. odôvodnenia. Súd prvej inštancie však v tomto smere nekonal a v odôvodnení rozsudku sa týmito tvrdeniami žalovaného zaoberal nedostatočným spôsobom. Žalovaný v písomnom podaní doručenom súdu dňa 04.05.2021 tvrdil, že jeho záväzkami boli: spotrebný úver v C., a.s. zo dňa 10.09.2015, kde mu bola poskytnutá istina vo výške 14.400 eur, ktorý bol splatený 14.03.2017, teda bol splatený pred rozvodom manželstva; spotrebný úver v Q. banke zo dňa 02.12.2014 s poskytnutou istinou 7.250 eur, ktorý bol predčasne splatený ešte 18.09.2015, teda bol splatený skoro dva roky pred rozvodom manželstva, a preto nemohol tvoriť predmet žiadnej dohody o vyporiadaní BSM pred rozvodom manželstva strán sporu, spotrebný úver v Q. banke zo dňa 23.05.2014 s poskytnutou istinou 7.250 eur, ktorý bol predčasne splatený ešte 01.10.2014, teda takmer tri roky pred rozvodom manželstva, spotrebný úver v Q. banke zo dňa 31.06.2016 s poskytnutou istinou 7.250 eur, ktorý existuje. Tri úvery zo štyroch boli vyplatené pred rozvodom manželstva a minimálne dva z nich dávno pred tým, ako sa samotná údajná dohoda o vyporiadaní BSM mala uzatvárať a zostal jeden nesplatený úver v Q.

banke vo výške 7.250 eur. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaný mal na svoje meno úver v PSS, úver bol zabezpečený záložným právom banky, ktoré viazlo na rodinnom dome vo D. a tento úver vo výške 20.620,08 eur žalovaný vyplatil priamo z kúpnej ceny za predaj rodinného domu rodičom žalobkyne a títo mu z kúpnej ceny vyplatili ešte sumu 4.879,92 eur, a to sumu 2.550 eur v hotovosti a sumu 2.329,92 eur na jeho účet, čo vyplýva zo samotnej kúpnej zmluvy, ktorá bola súdu predložená. Žalovaný neoznačil žiadne úvery a nepredložil žiadne dôkazy o tom, že by v rozhodnom čase, vyplatil akékoľvek úvery znejúce výlučne na meno žalobkyne. Celá dohoda o vyporiadaní BSM tak, ako ju opisuje žalovaný, je nejasná, nevyvážená a v hrubom nepomere v neprospech žalobkyne. Takúto dohodu nikdy neuzavreli, a to ani pred ani po zániku manželstva. Aj svedok, otec žalovaného, vo svojej výpovedi uviedol, že syn mal prevziať úvery vo výške 50.000 eur a žalobkyňa mala zaplatiť 28.000 eur a nehnuteľnosti mali prejsť na ňu. Množstvo úverov, ktoré boli brané počas manželstva na mená strán sporu, boli použité do firmy žalovaného, ktorú žalovaný vlastnil, a nie na potreby žalobkyne alebo potreby spoločnej domácnosti. Na základe kúpnej zmluvy za rodinný dom rodiča žalobkyne vyplatili žalovanému sumu 4.879,82 eur a zaplatili aj záväzok žalovaného vo výške 20.620,08 eur, teda celkovo bola žalovanému vyplatená suma 25.500 eur. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe vyhovie v celom rozsahu a žalobkyni prizná právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny, vydaný na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, v zmysle ktorého súd prejednávajú vec správne právne posúdil s náležitým odôvodnením podľa § 220 ods. 2 CSP. Pri svojom odôvodnení sa dôsledne riadil právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v zrušujúcom uznesení zo dňa 12.05.2022. Odvolanie žalobkyne je len súhrnom jej vyjadrení prednesených počas konania, s ktorými sa súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd dostatočne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Poukázal na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, podľa ktorej nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalobkyne nepovažoval za spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolanie nemožno považovať za dôvodné. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

8. Žalobkyňa v replike uviedla, že nemožno súhlasiť, že súd prvej inštancie sa riadil právnym názorom odvolacieho súdu vyslovenom v zrušujúcom uznesení zo dňa 12.05.2022. Odvolací súd poukázal na potrebu zodpovedania otázok, aby bolo možné určiť, či došlo alebo nedošlo k bezdôvodnému obohateniu. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že súd sa dostatočne vysporiadal s odvolacími dôvodmi, pretože žalobkyňa poukázala na logické nezrovnalosti v číselnom vyjadrení pomeru toho, čo získa a čo stratí žalobkyňa, ak bude musieť splácať celý úver PSS sama napriek tomu, že takáto dohoda medzi bývalými manželmi nebola uzavretá. Preto trvá na odvolaní a v celom rozsahu poukazuje na dôvody v ňom uvedené.

9. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s ust. § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uvedených žalobkyňou v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v oprávnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

11. Žalobkyňa dôvodnosť odvolania zdôvodnila dvomi odvolacími dôvodmi, a to odvolacím dôvodom uvedeným v ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a odvolacím dôvodom uvedeným v ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

12. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie

predmetnej sporovej veci. Z uvedeného vychádzal aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 CSP. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (pozri rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, a to v každom štádiu civilného procesu.

13. K námietke o nesprávnom právnom posúdení vecí odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

14. Je nevyhnutné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany na spravodlivý proces.

15. V predmetnom konaní si žalobkyňa uplatnila voči žalovanému nárok na náhradu za plnenie (§ 511 Občianskeho zákonníka) odôvodňujúc, že po rozvode manželstva zaplatila spoločný záväzok - úver vo výške 6.194,57 eur, poskytnutý stranám sporu za trvania manželstva z PSS, a.s. na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.09.2015. Žiadala, aby jej žalovaný plnil polovicu zaplateného úveru vo výške 3.097,29 eur. V konaní nebolo sporné, že bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného zaniklo rozvodom manželstva (rozsudok Okresného súdu Humenné č. k. 6Pc/3/2017-21 zo dňa 18.04.2017), právoplatným dňa 04.05.2017.

16. Súd prvej inštancie dospel k záveru o splnení podmienok pre zamietnutie žaloby žalobkyne okrem iného aj z dôvodu, že mal z vykonaného dokazovania preukázané uzavretie dohody o vyporiadaní BSM na základe úkonov, ktoré po rozvode manželstva strany sporu vykonali.

17. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že pre uzavretie dohody o vyporiadaní BSM konkludentným spôsobom musí byť splnená podmienka danosti vôle konajúcej osoby, na ktorú je možné prihliadať len pokiaľ sú vzhľadom na všetky okolnosti vylúčené akékoľvek pochybnosti o samotnej danosti vôle a jej obsahu v zmysle ust. § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ani zo samotnej skutočnosti, že po rozvode manželstva splácala sporný úver žalobkyňa, nevyzvala žalovaného na náhradu polovice zaplatených splátok a žalobu v prejednanom spore podala až po uplynutí trojročnej lehoty na podanie návrhu o vyporiadaní BSM, nemožno prijať záver o existencii dohody medzi stranami o vyporiadaní BSM s tým, že podiel žalovaného na spoločnom dlhu bude nulový.

18. Odhliadnuc od vyššie uvedeného je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa už v samotnej žalobe uviedla, že stranám sporu bol počas trvania manželstva poskytnutý úver z PSS, a.s., na základe zmluvy zo dňa 23.09.2015, ktorý po rozvode manželstva začala žalobkyňa splácať pravidelnými mesačnými splátkami po 178,22 eur. Úver splácala, zaplatila celkom 6.194,57 eur, pričom v tomto konaní žiada o zaplatenie polovice uhradených splátok vo výške 3.097,29 eur poukazujúc na ust. § 511 Občianskeho zákonníka.

19. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že po rozvoze manželstva dňa 26.06.2017 uzavrel ako predávajúci s rodičmi žalobkyne ako kupujúcimi kúpnu zmluvu, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXX v k. ú. D., okres R.. Išlo o dom súp. č. XX, postavený na pozemku, parcele č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XX m², pozemok, parc. č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere X.XXX m², záhradu s parc. č. XXX o výmere X.XXX m², ďalej pozemok, parcelu č. XXX - ornú pôdu o výmere X.XXX m², za kúpnu cenu XX.XXX eur. Podľa žalovaného tento súhlasil s prevodom nehnuteľnosti na rodičov žalobkyne (z dôvodu úmyslu žalobkyne pokračovať v poberaní sociálnych dávok), a to za výrazne zníženú kúpnu cenu s tým, že uzatvorenou kúpnu zmluvou rodičia žalobkyne zaňho uhradia zostatok úveru poskytnutého od PSS, a.s., ktorý bol zabezpečený záložným právom banky, ktoré viazlo na rodinný dom vo D.. Inak povedané, žalovaný sa vzdal vyššej kúpnej ceny za predanú nehnuteľnosť na základe dohody so žalobkyňou a jej rodičmi s tým, že títo uhradia z dohodnutej kúpnej ceny zostatok úveru poskytnutého z PSS, a.s. Vzhľadom na výšku dohodnutej kúpnej ceny je možné bez akýchkoľvek pochybností prisvedčiť tvrdeniam žalovaného, že prevodom vlastníckeho práva k domu s príľahlými pozemkami vo D. sa žalovaný dobrovoľne vzdal vyššej kúpnej ceny a týmto úkonom - uzatvorenou kúpnu zmluvou uhradil záväzky, ktoré po rozvoze zaplatila žalobkyňa. V tejto súvislosti je nutné poukázať aj na tvrdenia samotnej žalobkyne uvádzané v odvolaní, že mu za prevod rodinného domu s pozemkami bola vyplatená kúpna cena 25.500 eur, a to tým spôsobom, že rodičia žalobkyne z kúpnej ceny za neho zaplatili záväzok 20.620,08 eur a zvyšnú časť 4.879,82 eur mu zaplatili v dvoch splátkach podľa kúpnej zmluvy zo dňa 26.06.2017. Ak žalobkyňa v odvolaní uvádza aké ďalšie úvery (okrem úveru poskytnutého PSS, a.s.) strany sporu čerpali a namieta, že súd sa mal zaoberať aj otázkou ako tieto úvery žalovaný splácal, v tejto súvislosti súd prvej inštancie správne konštatoval a strany sporu uvedenú skutočnosť nenamietali, že ďalšie úvery, ktoré počas trvania manželstva čerpali, ku dňu zániku BSM neexistovali (okrem úveru poskytnutého od PSS, a.s.), a to z dôvodu ich predčasného splatenia.

20. Je nepochybné, že medzi stranami sporu došlo k dohode, že rodinný dom s príľahlým pozemkom vo vlastníctve žalovaného odkúpia rodičia žalobkyne s tým, že títo zaplatia podstatne nižšou kúpnu cenou oproti trhovej hodnote, a tým za žalovaného zaplatia zostatok úveru poskytnutého z PSS, a.s. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti správne skonštatoval, že by nebolo spravodlivé, aby za situácie, ak žalobkyňa aj po rozvoze manželstva užíva rodinný dom, ktorý žalovaný previedol na jej rodičov, mal žalovaný zaplatiť žalobkyňi ešte sumu uplatňovanú v konaní.

21. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že za situácie, ak žalovaný po rozvoze manželstva previedol všetky nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXX, k. ú. D. na rodičov žalobkyne, za výrazne nižšiu kúpnu cenu oproti trhovej cene a žalobkyňa aj po rozvoze v predmetných nehnuteľnostiach býva a tieto užíva, nebolo by spravodlivé, aby žalovaný mal žalobkyňi plniť ešte polovicu nákladov za zaplatenú pôžičku. Nemožno neprihliadnuť na výšku kúpnej ceny, t.j. 25.500 eur a odvolací súd v tejto súvislosti súhlasí so žalovaným, že v tomto prípade sa nejaví, že by išlo o primeranú cenu vzhľadom na skutočnosť, že išlo o predaj nehnuteľností - rodinný dom s príľahlými pozemkami. Prevodom vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného, zapísaných na LV č. XXX, k. ú. D. sa žalovaný na základe dohody so žalobkyňou (dobrovoľne) vzdal vyššej trhovej ceny, a preto je možné prijať záver, že žalovaný týmto predajom uhradil aj spoločné záväzky bývalých manželov, teda aj sporný úver. V neposlednom rade je treba vziať do úvahy celkové okolnosti predaja nehnuteľnosti a jeho účel, ktorý sledoval.

22. Podľa názoru odvolacieho súdu by bolo nespravodlivé, v rozpore s dobrými mravmi, aby žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobkyňi polovicu zaplatených splátok úveru. Dôvodnosť žaloby nemôže navyše vyplývať ani zo samotnej skutočnosti, že nárok žalobkyne má zákonný podklad (§ 511 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka), pretože dôvodom zamietnutia žaloby nebola skutočnosť, že by nárok žalobkyne nebol daný, ale skutočnosť, že výkon práva žalobkyne je v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

23. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne rozhodol, ak žalobu zamietol, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil, vrátane správneho výroku o trovách konania, ktorý strany sporu nenamietali.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP a § 257 CSP. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa ani v odvolacom konaní

nemala úspech, avšak z dôvodu existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktorého vo svojom rozhodnutí uviedol už súd prvej inštancie, odvolací súd aplikoval ust. § 257 CSP, a vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).